

Prethodno pitanje

Je li, s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s člankom 19. stavcima 1. i 2. Ugovora o Europskoj uniji, pravni lijek koji postoji u nekim pravnim sustavima država članica Unije u obliku mogućnosti da se zahtijeva ponavljanje postupka u kojem je donesena pravomoćna odluka zbog donošenja odluke Europskog suda za ljudska prava kojom se utvrđuje povreda standarda iz Konvencije, u građanskim predmetima nužan element prava na djelotvornu sudsku zaštitu ako je u pravnom sustavu države članice predviđeno drugo pravno sredstvo namijenjeno sudskoj zaštiti prava stranke u postupku u kojem je donesena pravomoćna presuda?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2022. uputio Corte suprema di cassazione
(Italija) – LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze i dr.**

(Predmet C-713/22)

(2023/C 45/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: LivaNova plc

Druge stranke u žalbenom postupku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Presidenza del Consiglio dei ministri

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 3. Šeste direktive [82/891/EEZ] (¹), koji se primjenjuje (članak 22.) i na podjelu osnivanjem novih trgovачkih društava, u dijelu u kojem se utvrđuje da (a) „[a]ko prijedlog uvjeta podjele ne dodjeljuje pasivu, i ako tumačenje tih uvjeta ne omogućava donošenje odluke o dodjeli pasive, svako od prijamnih trgovackih društava je solidarno odgovorno“ i da (b) „[d]ržave članice mogu predvidjeti da takva solidarna odgovornost bude ograničena na neto aktivu dodijeljenu svakom trgovackom društvu“, tumačenje pravila nacionalnog prava kao što je članak 2506.a treći stavak Građanskog zakonika kojim se smatra da se solidarna odgovornost prijamnog trgovackog društva, kao „pasiva“ koja nije dodijeljena prijedlogom uvjeta, osim na obveze koje su već utvrđene, odnosi i na i. obveze koje se mogu utvrditi na temelju štetnih posljedica koje su nastale nakon podjele, a koje proizlaze iz ponašanja (činjenja ili propuštanja) koja su se dogodila prije same podjele ili ii. naknadnih ponašanja koja proizlaze iz tih posljedica, koja predstavljaju trajnu povredu i dovode do štete u okolišu i čiji se učinci još ne mogu u potpunosti utvrditi u trenutku podjele?

(¹) Šesta direktiva Vijeća 82/891/EEZ od 17. prosinca 1982. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora, koja se odnosi na podjelu dioničkih društava (SL 1982., L 378, str. 47.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svežak 1., str. 37.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2022. uputio Landgericht Ravensburg
(Njemačka) – QR/Mercedes-Benz Bank AG**

(Predmet C-715/22)

(2023/C 45/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Ravensburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QR

Tuženik: Mercedes-Benz Bank AG